

ด่วนที่สุด

ที่ สว (สนช)(กมธ ๒) ๐๐๑๐/๕๕๖๓

ฝ่ายเลขานุการประธาน กรธ.
เลขรับ ๒๕๕/๓๐๐
วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐ เวลา ๑๕:๐๕ น

คณะกรรมการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ
ว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.

เรียน ประธานคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ด้วยคณะกรรมการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ในคราวประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๗ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๐ และครั้งที่ ๘ เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๐ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญจะได้จัดทำขึ้นและเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๒๖๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐

ในการนี้ คณะกรรมการพิจารณาแล้วได้มีข้อเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเป็นฉบับที่ ๓ ดังนี้

๑. บททั่วไป

ประเด็นความชัดเจนของบทนิยามศัพท์ (มาตรา ๔) เนื่องจากการไต่สวนในหมวด ๒ มีตำแหน่งที่สำคัญ ซึ่งควรมีการกำหนดที่มา หน้าที่และอำนาจให้มีความชัดเจน จึงควรบัญญัติบทนิยามศัพท์สำหรับตำแหน่งดังกล่าวเพิ่มเติม ดังนี้

๑.๑ เห็นควรเพิ่มบทนิยามศัพท์คำว่า “ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน” ในมาตรา ๔ เพื่อให้เกิดความชัดเจนของที่มาของตำแหน่ง “ผู้ช่วยพนักงานไต่สวน” ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการไต่สวนตามมาตรา ๔๙

๑.๒ กรณีบทนิยามศัพท์คำว่า “พนักงานไต่สวน” ยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับกรอบหน้าที่และอำนาจ จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความชัดเจนต่อไป

๒. หมวด ๒ การไต่สวน

ประเด็นกระบวนการกลั่นกรองงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙) โดยก่อนที่จะนำไปสู่การไต่สวนเบื้องต้น ควรเพิ่มกระบวนการแสวงหาข้อเท็จจริงว่ามีมูลหรือไม่มีมูลก่อน เพื่อให้เป็นกระบวนการกลั่นกรองงานของคณะกรรมการ ป.ป.ช.

๓. หมวด ๓ การดำเนินการกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งเฉพาะ ประเด็นการว่าความ (มาตรา ๘๐) ในกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นโจทก์ฟ้องเอง สำหรับกรณีที่อยู่ระหว่างดำเนินคดี หรือไต่สวน ยังไม่มีบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับภารกิจดังกล่าวไว้ เพราะตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ตัดเรื่องประเด็นอำนาจ “การว่าความ” ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ออก (ตัดมาตรา ๒๘/๒ วรรคสอง ของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ (พรป.ป.ช. ๒๕๕๒) ออก) เนื่องจากยังไม่มี ความชัดเจนว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตามมาตรา ๘๐ สามารถว่าความได้หรือไม่ ดังนั้น จึงควรบัญญัติเพิ่มอำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจ “ว่าความ” อย่างเดียวกับที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๘/๒ วรรคสอง ของพรป.ป.ช. ๒๕๕๒

๔. หมวด ๕ การดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน (มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๒๒)

๔.๑ ประเด็นการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินยังขาดการกำหนดกรอบและ ระยะเวลา (มาตรา ๑๐๓) เพราะกรณีการยื่นทรัพย์สินตามพรป.ป.ช. ๒๕๕๒ จะกำหนดกรอบ ระยะเวลาการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สิน “ที่มีอยู่จริง ณ วันที่เข้ารับตำแหน่ง หรือวันที่พ้นจาก ตำแหน่ง” เป็นต้น แต่ประเด็นดังกล่าวยังไม่ปรากฏในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๔.๒ ประเด็นการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ

กรณีการยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ ควรเป็นการยื่นบัญชี ทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จในจำนวนมูลค่าสูง หรือมีเจตนาทุจริต ซึ่งมีใช้การหลงผิดหรือผิดหลง เล็กน้อย เช่น หลกสับ หลกกร้อย หรือหลกผัน เป็นต้น โดยต้องพิจารณาถึงพฤติการณ์ด้วย เพราะกรณี “จงใจ” ศาลต้องพิจารณาและพิสูจน์ความเป็นเท็จ ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานกลาง ดังนั้น เพื่อป้องกัน ปัญหาดุลพินิจและเป็นการวางกรอบการทำงาน จึงควรนำบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๕ วรรคเจ็ดมาบัญญัติไว้ในส่วนนี้ กล่าวคือ “ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งในองค์กรอิสระ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินอันเป็นเท็จหรือ ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง ทรัพย์สินหรือหนี้สินนั้นด้วย” ทั้งนี้ การบัญญัติดังกล่าวจะเป็นการบัญญัติให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐

๕. หมวด ๖ การขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม (มาตรา ๑๒๓ ถึงมาตรา ๑๒๖)

๕.๑ ประเด็นคู่สมรสผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้จดทะเบียนสมรส (มาตรา ๑๐๐ วรรคสอง และมาตรา ๑๒๓ วรรคสาม) การแก้ไขปัญหาดังกล่าว อาจมีการบัญญัติ บทนิยามศัพท์ คำว่า “คู่สมรส” ให้หมายความรวมถึง คู่สมรสผู้ซึ่งอยู่กินกันฉันสามีภริยาโดยมิได้ จดทะเบียนสมรส และคู่สมรสเดิม ทั้งนี้ กรอบเจตนารมณ์ของคำดังกล่าวควรจำกัดเพียง “การอยู่กิน ฉันสามีภริยา”

๕.๒ ประเด็นกรณีหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นไม่เกินจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด (มาตรา ๑๒๓ (๒)) การดำเนินการตามข้อยกเว้นต้องตีความโดยเคร่งครัด ดังนั้น กรณี “เว้นแต่ผู้ถือหุ้น” และ “ไม่เกินจำนวน” ศาลเคยวินิจฉัยว่า ถ้าไม่มีการกำหนดรายละเอียดของข้อยกเว้นดังกล่าวไว้ การดำเนินการจะ “ไม่เข้าข้อยกเว้นนั้น” จึงจำเป็นต้องบัญญัติข้อยกเว้นดังกล่าวไว้ให้ชัดเจนในระดับหนึ่ง รวมทั้งควรมีการกำหนดให้ “ระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้อง” สำหรับความใน (๒) ให้สอดคล้องกับความใน (๓) ด้วย ทั้งนี้ เนื่องจากหากไม่กำหนดไว้ “ย่อมเป็นความผิด” เช่น ควรกำหนดกรณีผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละ ๑ (โดยเทียบเคียงสัดส่วนของกรรมการอิสระของผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด) และกรณีกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วัน เป็นต้น

๕.๓ ประเด็นรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ (มาตรา ๑๒๕ วรรคสาม) คำว่า “คู่สมรส” ไม่มีคำต่อท้ายเช่นเดียวกับกรณีคู่สมรสที่ได้จดทะเบียนสมรสให้เหมือนกับมาตรา ๑๒๓ วรรคสาม รวมทั้งคำว่า “บุตร” หมายถึง บุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไม่ ควรบัญญัติให้ชัดเจน

๖. หมวด ๗ การส่งเสริมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (มาตรา ๑๒๗ ถึง มาตรา ๑๓๒)

๖.๑ ประเด็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา (มาตรา ๑๒๘) กรณีอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามความในมาตรา ๑๒๘ ควรบัญญัติให้มีความชัดเจนว่าเป็นการใช้อำนาจแทนรัฐมนตรีตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญานั้น ส่วนการปฏิบัติหน้าที่อื่นยังคงเป็นของหน่วยงานเดิม

๖.๒ ประเด็นมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทน (มาตรา ๑๒๘) เนื่องจากตามมาตรา ๑๕๓ (๒) ที่กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือและค่าทดแทนตามมาตรา ๑๒๘ เห็นควรให้ใช้ความระมัดระวังมิให้มีการเบิกจ่ายซ้ำซ้อนกับเงินทดแทนตามกฎหมายที่อยู่ในความดูแลของกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ กระทรวงยุติธรรม

๖.๓ ประเด็นการกักบุคคลไว้เป็นพยาน (มาตรา ๑๓๑) ควรมีการบัญญัติให้มีความชัดเจนในประเด็นดังต่อไปนี้

๖.๓.๑ ควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขสำคัญในการกักบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานไว้ในร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้

๖.๓.๒ ลักษณะของการกระทำความผิดของบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่จะกักไว้เป็นพยาน ต้องไม่มีลักษณะเป็น “ตัวการหลักในการกระทำความผิด”

๖.๓.๓ การยกเว้นความผิดทางวินัยตามความในวรรคสอง ควรหมายถึง เฉพาะโทษทางวินัยที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่กักไว้เป็นพยานตามวรรคหนึ่งเท่านั้น

๖.๓.๔ ความในวรรคสาม ควรคำนึงถึงหลักการสำหรับกรณีที่บุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาที่ได้รับการกักเป็นพยาน หากมีการฝ่าฝืนเงื่อนไขควรที่จะต้องกลับมาดำเนินคดีทางอาญาและวินัยอีกหรือไม่

๖.๓.๕ ควรปรับถ้อยคำ...

๖.๓.๕ ควรปรับถ้อยคำในวรรคสาม “การเลื่อนขั้นเงินเดือน” เป็นคำว่า “การเลื่อนเงินเดือน” แทน เพื่อให้ครอบคลุมข้าราชการพลเรือนซึ่งไม่มีขั้นเงินเดือนแล้ว

๗. หมวด ๘ ความร่วมมือกับต่างประเทศ (มาตรา ๑๓๓ ถึงมาตรา ๑๓๔)

ประเด็นขาดสถานะความร่วมมือระหว่างประเทศ (มาตรา ๑๓๓) ควรนำหลักการเดิม ตามมาตรา ๑๙ (๑๔) และ (๑๔/๑) ของพรป.ป.ช. ๒๕๔๒ มาบัญญัติไว้เป็นวรรคสองของ มาตรา ๑๓๓

๘. หมวด ๙ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (มาตรา ๑๓๕ ถึงมาตรา ๑๕๒)

๘.๑ ประเด็นการกำหนดประเภทข้าราชการสำนักงาน ป.ป.ช. (มาตรา ๑๓๙) ความในมาตรา ๑๓๙ (๑) ควรแก้ไขคุณวุฒิการศึกษาให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๙ (มาตรา ๑๑๐/๑) โดยการศึกษาของข้าราชการสำนักงาน สาขากระบวนการยุติธรรม ควรวางหลักเกณฑ์ไว้ดังนี้

๘.๑.๑ ปริญญาโททางกฎหมายขึ้นไป

๘.๑.๒ สอบไล่ได้เป็นเนติบัณฑิตตามหลักสูตรของสำนักอบรมศึกษากฎหมาย แห่งเนติบัณฑิตยสภา

๘.๑.๓ ปริญญาตรีทางกฎหมายและปริญญาสาขาอื่นอันจะยังประโยชน์ ต่อการปฏิบัติงานของสำนักงาน

ทั้งนี้ หากสำเร็จการศึกษาที่สูงกว่าปริญญาตรี แต่ต่ำกว่าปริญญาโท จะนำมา ประกอบการพิจารณาได้หรือไม่

อนึ่ง มอบหมายสำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาความสอดคล้องของคุณวุฒิการศึกษา และเงินเดือน เงินประจำตำแหน่งขององค์กรที่ทำหน้าที่ใกล้เคียงกันเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป

๘.๒ ประเด็นระเบียบการบริหารงานบุคคล การเพิ่มเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่น (มาตรา ๑๓๗) การกำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจออกระเบียบหรือประกาศการกำหนด ตำแหน่ง อัตราเงินเดือน เงินเพิ่มพิเศษสำหรับตำแหน่ง และค่าตอบแทนหรือสิทธิประโยชน์อื่นของ เลขาธิการ ข้าราชการและลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามมาตรา ๑๓๗ (๒) นั้น ควรพิจารณาให้อยู่ใน เกณฑ์ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๑/๒๕๕๔ ด้วย

๘.๓ ประเด็นหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานไตสวน (มาตรา ๑๓๙ วรรคสอง) กรณีหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานไตสวน ควรกำหนดหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

๘.๓.๑ คุณสมบัติของพนักงานไตสวน การดำรงตำแหน่งของผู้ช่วยพนักงาน ไตสวนควรกำหนดระยะเวลา ๑ ปี ก่อนไปดำรงตำแหน่งพนักงานไตสวน เพื่อให้สามารถเป็นผู้ช่วย ในการไตสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น และลดปริมาณคดีที่ค้างการพิจารณา

๘.๓.๒ สำหรับตำแหน่ง...

๘.๓.๒ สำหรับตำแหน่งหัวหน้าพนักงานไต่สวน เห็นควรแต่งตั้งจากพนักงานไต่สวนที่ปฏิบัติหน้าที่มาแล้วเป็นระยะเวลา ๕ ปี เพื่อให้ได้พนักงานที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมที่จะเป็นหัวหน้าพนักงานไต่สวน และเป็นหัวหน้าองค์กรคณะของพนักงานไต่สวน

๙. หมวด ๑๐ กองทุนป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (มาตรา ๑๕๓ ถึง มาตรา ๑๕๗)

ประเด็นเงินอุดหนุนเหลือจ่าย (มาตรา ๑๕๔) กรณีวัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช. ยังไม่ครอบคลุมภารกิจของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังนั้น ควรเพิ่มวัตถุประสงค์ของกองทุน ป.ป.ช. กรณี “ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตามที่คณะกรรมการกองทุนกำหนด” ซึ่งสอดคล้องกับกองทุนเพื่อการพัฒนาการตรวจเงินแผ่นดิน ตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ที่ผ่านการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติแล้ว

๑๐. หมวด ๑๑ บทกำหนดโทษ (มาตรา ๑๕๘ ถึงมาตรา ๑๗๔)

๑๐.๑ ประเด็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ (มาตรา ๑๕๙) สำหรับความรับผิดตามมาตรา ๑๕๙ ที่ผู้ใต้ฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๕ กรณีคำว่า “บุตร” ควรหมายความเฉพาะบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เนื่องจากกฎหมายมีการกำหนดเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดา กับบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ทั้งในทางแพ่ง (ทางละเมิด) และในทางคดีอาญาสำหรับความผิดบางประเภท ทั้งนี้ กฎหมายยังไม่มีกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่และความรับผิดชอบระหว่างกันของบิดา มารดา กับบุตรที่บรรลุนิติภาวะแล้ว จึงไม่ควรสร้างความสัมพันธ์ในเชิงความรับผิด ทั้งที่ไม่มีนิติความสัมพันธ์ในทางกฎหมายดังกล่าว อนึ่ง สามารถกำหนดความผิดในฐานะผู้ใช้ ตัวแทน ตัวการ ได้อยู่แล้ว

๑๐.๒ ประเด็นการกำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของหัวหน้าพนักงานไต่สวน (มาตรา ๑๖๘) ยังขาดสภาพบังคับกรณีการส่งมอบเอกสาร/หลักฐานให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. (มาตรา ๓๓ (๔)) โดยถ้อยคำที่ปรากฏในมาตรา ๓๓ ยังไม่ให้อำนาจคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะให้หน่วยงานของรัฐให้ข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังเช่นอำนาจที่อยู่ในมาตรา ๒๕ (๑) ของพรป.ป.ช. ๒๕๔๒

๑๐.๓ ประเด็นการขัดขวางกระบวนการยุติธรรม (มาตรา ๑๖๗) ยังขาดมาตรการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. (ฉบับคณะกรรมการ ป.ป.ช. เสนอคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ) กล่าวคือ ประเด็นให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และอำนาจเกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ พนักงานอัยการ หรือพนักงานสอบสวน หรือเรียก รับหรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ซึ่งควรบัญญัติไว้ เนื่องจากประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ (United Nations Convention Against Corruption: UNCAC) ข้อบทที่ ๒๕

๑๑. บทเฉพาะกาล (มาตรา ๑๗๕ ถึงมาตรา ๑๘๘)

๑๑.๑ ประเด็นโอนบรรดางบประมาณ ข้าราชการ และลูกจ้างของสำนักงาน ป.ป.ช. (มาตรา ๑๘๒) มีความจำเป็นจะต้องมีบทบัญญัติในลักษณะดังกล่าวไว้หรือไม่

๑๑.๒ ประเด็นขาดบทเฉพาะกาลเพื่อรองรับความผิดที่ศาลพิพากษาจำคุกจำเลย ไปสำหรับความผิดตามพรป.ป.ช. ๒๕๕๒ (ที่จะถูกยกเลิก) รวมทั้งโทษที่ได้รับอยู่ยังคงต้องรับโทษต่อไปหรือไม่ เพราะมีกรณียังไม่สามารถนำตัวจำเลยมาลงโทษได้เกิดขึ้น ดังนั้น จึงควรเพิ่มบทเฉพาะกาล บรรดาการกระทำความผิดที่เกิดขึ้นตาม พรป.ป.ช. ๒๕๕๒ ยังคงให้เป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ด้วย

๑๑.๓ ประเด็นหลักเกณฑ์ระยะเวลาการไต่สวนและมีความเห็นหรือวินิจฉัย (มาตรา ๑๘๕) สำหรับกรอบระยะเวลาที่สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ไม่สามารถดำเนินการตามร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ โดยเฉพาะกรณีตามมาตรา ๔๖ ควรเพิ่มความเป็นวรรคสอง สำหรับความรับผิดของพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้แล้วเสร็จภายใต้กรอบระยะเวลาดังกล่าว ควรมีบทยกเว้นความรับผิดไว้ด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุรัชย์ เลี้ยงบุญเลิศชัย)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาศึกษา
ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์

(นายมีชัย ฤชุพันธุ์)
ประธานกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

27-10-60

สำนักกรรมการธิการ ๒

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๔ - ๕

โทรสาร ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๙๕